

Barevný svět

aneb

ne modrá,

ale barevná planeta...

Text: Tomáš Najbrt,
Hudba: Filip Klinecký

Vánoční divadlo strašnické nedělní školy 2010

OSOBY A OBSAZENÍ:

KRÁL WALDAR, ZELENÝ

svrchní plášť, pod ním roucho typ tunika
přepásaná – vše zelené

Dan Sejk

KRÁLOVNA, ZELENÁ

svrchní plášť, pod ním roucho typ tunika
přepásaná – vše zelené

Maruška Červenková

TIMOTEJ, SKŘÍTEK

Tomáš Vojtíšek

KAPITÁN, ZELENÝ

typ „páže“: legíny neb punčocháče, vesta bez
rukávů, pod ní košile neb triko s dlouhým
rukávem, opasek, vše zelené

Adam Balda

1. VOJÁK

Jan Chleboun

2. VOJÁK

Vojta Zvolánek

3. VOJÁK

Šimon Kubias

4. VOJÁK

Jonáš Smolík

(VŠICHNI VOJÁCI: meč, legíny, kamaše neb
punčocháče, vesta bez rukávů, pod ní triko
s dlouhým rukávem, vše zelené, opasek.)

JOPE, MODRÝ

meč, legíny, kamaše neb punčocháče, vesta
bez rukávů, pod ní triko s dlouhým rukávem,
vše modré, opasek

Matěj Šubert

KRON, MODRÝ

meč, legíny, kamaše neb punčocháče, vesta
bez rukávů, pod ní triko s dlouhým rukávem,
vše modré, opasek

Lukáš Balcar

RÁDCE, ČERNÝ

Ondra Dlouhý

WERGO, ČERNÝ S MEČEM

Eliáš Cizl

KRESÍNA, ČERNÁ

Anča Baldová

VELERIA, ČERNÁ

Eliška Thopsonová

JERIZLA, ČERNÁ

Eliška Chlebounová

(VŠICHNI ČERNÍ: vše černé)

MODRÁ KRÁLOVNA

svrchní plášť, pod ním roucho typu „tunika“,
přepásaná, vše modré

Tereza Zvolánková

ČERVENÁ KRÁLOVNA

svrchní plášť, pod ním roucho typu „tunika“,
přepásaná, vše červené

Bětko Baumanová

ŽLUTÝ KRÁL

svrchní plášť, pod ním roucho typu „tunika“,
přepásaná, vše žluté

Jan Balda

ZVĚD, MODRÝ

typ „páže“, vše modré

Jáchym Kubias

RUDO, ČERVENÝ

typ „páže“, vše červené

Anna Bartošová

HELI, ŽLUTÁ

typ „páže“, vše žluté

Magda Baumanová

(TYP „PÁŽE“: legíny, kamaše nebo
punčocháče, vesta bez rukávů, pod ní triko
s dlouhým rukávem, opasek.)

KORÁB

Tomík

DĚTI (LIM, MIM, KIM, RIM A OSTATNÍ)

barevně oblečené, bez „civilních“ nápisů a
nášivek

Ondra Adámek, Andrea Dlouhá,

Rut Řeháčková, Anna Šubertová,

Martin Metelka, Sára Smolíková,

Katka Dlouhá, Niklas Klinecký, Lukáš Marek,

Ráchel Řeháčková, Berta Smolíková,

Katka Šubertová, Ema Adámková,

Bětko Balcarová, Johana Podroužková,

Anna Görová, Hedvika Fundová

ČERNÍ TANEČNÍCI

Carolina García, Sofie Thompsonová,

Ondra Ligr

**Všichni králové a královny mají zlaté
koruny.**

VĚTŠINU KOSTÝMŮ OPATŘÍ
UČITELÉ NŠ, VIZ PRŮVODNÍ DOPIS.

1. Temnota se šíří rychle

Jope a Kron: Celý v modrém oblečení, zadýchání, na útěku...

Jope: Jsem zvědavěj, jestli se zítra dostaneme za hranici.

Kron: Nevím, ale to napětí v zádech už mi láme vaz.

Jope: Já myslím, že jsme tomu utekli, ale jen proto, že jsme šli hned.

Kron: Doufám že se podařilo utéct i ostatním.

Jope: Snad jo, šlo to hrozně rychle.

Kron: Podívej, támhle se nějak rozjasňuje.

Jope: Tam za těma kopcema už je určitě Modro!

Kron: Pojd'! Rychle! Teď už se nám to musí povést!

Jope: Už jsme skoro doma.

Kron: Musíme hned za Rádcem. Kdoví, jestli si Černota nedělá zálusk i na naše království.

zajdou za oponu je slyšet jen jejich hlasy a hlas Rádce...

Rádce: Proč jste přišli mí věrní?!

Kron: Dobrý a moudrý Rádce! Byli jsme na oslavách oznámení dne, kdy královna Zeleného království porodí svého syna. Oslavy byly velkolepé, ale najednou, z ničeho nic, přihnala se na velkém vichru Temnota a pohltila mnoho lidí, kteří tam byli.

Jope: Nám se podařilo utéct. Tak, tak, že jsme zachránili holý život.

Rádce: Podařilo se uniknout i dalším?

Kron: Nevíme.

Jope: Všechno se seběhlo tak rychle!

Rádce: Pronásledoval vás někdo?

Kron: Myslím, že ne.

Jope: Nic jsme neslyšeli ani neviděli.

Kron: V lesích se vyznáme. Když jsme byli za hranicí, už začalo svítat, ale nic jsme neviděli.

Rádce: Dobrá. Běžte si teď odpočinout. Později vás vyslechnu ještě jednou. Snad se Temnota nerozšíří i do našeho Modrého království!

na prázdnou scénu vběhnou černě odění tanečníci a zpívají (i děti za oponou, ale na scéně nejsou všichni)...

1. PÍSEŇ (ŠÍŘÍ SE TEMNOTA)

ref.: Šíří se temnota
a přestává být vidět,
černá je nicota,
v ní můžem všichni zmizet!

1.
Celou zem přikryl závoj černý,
pojd' se mnou, ty, kdo jsi mi věrný,
jdu změnit svět dle představ svých,
na černo obarvím i sních.

ref.

2.
Až slunce navždy jednou zajde
a tma si cestu světem najde,

já vládce budu pak vás všech,
dokud vám bude stačit dech.

ref.

3.
To dítě už se má narodit,
já za nos nenechám se vodit.
Nebudu v noci klidně spát,
než jeho krev nebudu sát

ref.:

Šíří se temnota
a přestává být vidět,
černá je nicota,
to dítě musí zmizet!

2. Veličenstva bez království

Král s Královnou, která je těhotná dojdou na scénu a zastaví se. Královna se posadí na skálu.

Král Waldar: Jsi v pořádku?

Královna, zelená: Ano, jsem. Trochu hůř se mi dýchá, ale to v mém stavu není nic překvapivého.

Král Waldar: Snad už jsme dost daleko. Až sem nás snad dnes pronásledovat nebudou...

Královna, zelená: Proč nás napadli? Stalo se snad něco? Měl jsi nějaké tajné jednání, o kterém bych snad měla vědět?

Král Waldar: Tajných jednání, o kterých bys měla vědět, jsem měl spoustu, ale žádné se nevedlo v podobném duchu. Ani náznak nějaké zloby nebo nepřátelství.

Královna, zelená: Myslíš, že je to kvůli dítěti?

Král Waldar: Toho se bojím nejvíc...

přichází kapitán stráže

Kapitán: Můj pane. Má paní. V nejbližším okolí nikdo není. Na chvíli jsme v bezpečí.

Král: Nechte své muže trochu odpočinout kapitáne, ale hlídky ať jsou bdělé.

Kapitán: Rozkaz, pane! Utvořili jsme s mužstvem dva soustředné kruhy. Neměla by proklouznout ani veverka, pane!

Král: Výborně kapitáne. Odchod.

Královna: Je velmi svědomitý.

Král: Ano, i když se bojí. Přes noc tu můžeme zůstat, ale zítra musíme dál.

na scéně se objevuje, jakoby spadl z nebe, skřítek. královna se lekne, vyskočí, král povytáhne z pochvy meč

Timotej: Nelekejte se přátelé. Bát bych se měl já. Nebo tak je to alespoň běžné v lidských příbytecích, že když do vašeho domu někdo vtrhne bez ohlášení a se zbraněmi, je to považováno za nepřátelský akt.

Král Waldar: Kdo jsi?

Timotej: Jmenuji se Timotej a tento les je mým domovem a příbytkem. Sedíte na kameni, královno, na kterém jsem si hrával jako dítě. Kdo jste vy vím a vím také, co se vám přihodilo, a proto vám odpouštím, že jste přišli bez ohlášení.

Královna, zelená: Ale jak to všechno můžeš vědět?

Timotej: Jsem velmi starý a znám mnoho věcí. Mé oko vidí víc než lidské a cítím ve své mysli, že nepřítel je znovu na pochodu.

Král Waldar: Nepřítel? O kom to mluvíš Timoteji?

Timotej: O Temnotě, která vás napadla a která vás pronásleduje. Byli jste přivedeni do tohoto lesa, abyste se dozvěděli víc. Nuže dobrá.

sedne si a začne vyprávět.

Timotej: Když byl svět ještě mladý, bylo na světě pět království. Modré, červené, žluté, zelené a bílé.

Král Waldar: Bílé království?! O tom jsem nikdy neslyšel.

Timotej: Nepřerušuj mě, králi.

Král Waldar: Omlouvám se, pokračuj.

Timotej: Bílé království se stalo černým a chtělo si ta ostatní podmanit. Rozpoutalo válku a prohrálo, ale porážku nikdy nepřiznalo. Tak se ostatní rozhodli, že zpupné lidi bílého

království odvedou pryč, daleko do horského labyrintu a tam je uvězní, dokud se nestanou pokornými. Ale lidé černého království propadli zlu ještě většímu a i jejich duše se staly černými. Vyšli z hor a začaly plenit vše, co jim přišlo do cesty. V poslední bitvě se znovu postavili lidé z modrého, červeného, žlutého a zeleného království bok po boku a porazili a rozprášili ty, kteří se stali černými. Pouze jeden z nich, jejich král, přežil a uprchl neznámo kam.

Královna, zelená: Je to tedy on, kdo nás napadl?

Timotej: Ano královno. Je to Wergo, černý král černého království, které už není.

Královna, zelená: Ale proč právě teď?

Timotej: Protože čekáš dítě. Novou naději, která by mohla sjednotit všechna království světa. To Wergo nemůže připustit. Potřebuje, aby byli lidé rozděleni a on měl dost času nabrat sílu k jejich porážce.

2. PÍSEŇ (NA SVĚT MUSÍ PŘIJÍT)

1.

Na svět musí
přijít život nový,
kūži husí
budou mít, až se to doví.
Hodně zkusí
příkoří a nejrůznějších ran.

ref: Světlo září, strach ve tváři
na oltáři, na oltáři
leží sám.

2.

Zavládne klid,
tu zvěst všichni znají,
budem se mít
krásně jako někde v ráji.
Přestanem snít,
zase nám byl kus naděje dán.

ref.

vojáci sedí u ohně a leští si zbraně.

1. voják: Za Sarym prej přišel nějaký pidimužík a vyjevil mu starý proroctví.

2. voják: Jo taky jsem něco zaslech, když se vo tom bavil kapitán s Jochem, kterej měl včera na starosti hlídky.

3. voják: Joch dostal co proto. Kapitán ho sjel jak tobogán. Že se prej královi zaručil, že neproklouzne ani veverka a pak mu tam napochoduje nějak trpajzlik a nikdo vo tom nemá páru.

4. voják: Jen jestli neměl nějakou jinou páru...

2. voják: A jaký je to proroctví?

1. voják: Že se prej má narodit dítě, kerý sjednotí všechny království světa.

3. voják: A to teď jako někdy, jo?

1. voják: To dítě čeká naše královna ty játro. Proto za nima ten hobit přišel.

2. voják: Říkal si, že to byl pidivajzlík.

1. voják: To sem teda neřikal. Řikal sem pidimužík.

4. voják: Tady se teda dějou věci.

3. voják: Bacha kapitán!

Kapitán: Vojáci! Za chvíli vyrážíme, tak se připravte a ať to má grády! Mějte oči na š'opkách, ať se mi nestane to co včera! Pozor!

2. voják: Tak rozkaz je jasnej. Mít voči na š'opkách. To sou dneska eufemizmy.

1. voják: Přesně. Ať se de se š'opkama vycpat. Proč nemůže mluvit normálně...

4. voják: Taky bych si dal š'opičku...

3. voják: Hele, támhle něco je. No támhle v tom křoví.

4. voják: Kde? Kde?!

2. voják: No to snad... to je nějakej skřítek nebo co...

Timotej: Jmenuji se Timotej a jsem pánem tohoto lesa.

3. voják: No to určitě! Au! Co to bylo. (*vypadne mu meč z ruky, za kterou se chytí a zřejmě ho dost bolí*)

Timotej: Nesud' věci jen podle jejich velikosti.

3. voják: Praštil mě přes ruku.

ostatní couvnou.

Timotej: Dobří muži. Dostanete ode mě úkol. Pokud by se stalo, že by se temný král Wergo, ten který napadnul vaše město a před nímž utíkáte, dostal až ke královně, musíte se k němu nepozorovaně přiblížit, strhnout mu jeho plášť a pak ho obarvit všemi barvami duhy.

1. voják: A jak to máme udělat.

Timotej: Však vy už na něco přijdete.

Timotej mizí.

2. voják: No to sou mi věci.

3. voják: Kdyby mě nesek přes ruku, tak bych mu nevěřil ani slovo.

3. voják: A to ještě není ani poledne...

1. voják: No tak snad na něco přídeme. Ale doufám, že k tomu vůbec nedojde, protože to dost zavání pěkným prů...švihem.

Vojáci odchází. Po chvíli na scénu pomalu přichází Wergo.

Wergo: Cítím ho. Byl tady. Jak mi mohl uniknout! Uáááá! Ale já ho dostanu. Je to jen otázkou času. Kresíno! Velerio! Jerizlo!

Na scénu připlachtí tři černě oděné postavy a krouží kolem Werga.

Kresína, Veleria, Jerizla: Jsme zde, náš pane! Co poroučíš!

Wergo: Našli jste nějaké stopy?

Kresína: Ano můj pane. Mnoho stop. Strávili tady noc.

Wergo: Uáááá! Jak to, že jsme je nedostihli?! Vždyť je ženeme celou noc!

Veleria: Někdo nás zmátl, můj pane, a poslal nás jinam.

Wergo: Kdo to byl! Kdo to byl!

Jerizla: Nevím, můj pane.

Wergo: Pusťte se po jejich stopě. Nikoho nešetřete. Přiveďte mi jenom královnu!

Kresína, Veleria, Jerizla: Jak poroučíš, náš pane!

Kresína, Veleria, Jerizla odlétají plnit rozkazy.

Wergo: Už aby to bylo. Začíná mi docházet trpělivost!

Na scénu přichází Timotej. Wergo si ho nejdřív nevšimne.

Timotej: Takhle si dopadl králi, že se honíš po lesích za přeludy?

Wergo: (*trhne sebou a otočí se na Timoteje*) Jak si dovoluješ na mě vůbec mluvit? Víš, kdo já jsem?

Timotej: Ano vím. A je mi tě líto.

Wergo: Když víš, kdo já jsem, tak víš, že už ti nezbývá mnoho života.

Timotej: Jsem už sice starý, ale konec mého života, nezávisí na tobě.

Wergo: (*chce vytáhnout meč z pochvy, ale ten (na provázku) vylítne do vzduchu a zůstane viset ve vzduchu*) Cože... co se to....

Timotej: Poslouchej mě králi, pokud jím ještě vůbec jseš. To co děláš je zlé a špatné. Zanech svého počínání a vrať se do své země a žij s ostatními v míru.

Wergo: Na to abych tě rozmáčkl jako komára nepotřebuji meč! (*udělá jeden krok směrem k Timoteovi, ale neznámá síla ho zadrží, takže se nemůže pohnout*). Co jsi zač! Jakým právem mě držíš!

Timotej: Právem silnějšího, který věří, že lidé by spolu měli žít v míru a pokoji. Pamatuj si má slova. Pamatuj na ně!

Timotej zmizí. Meč spadne na zem a Wergo odchází a volá své bojovníky... "Bojovníci! Černí bojovníci!..."

3. PÍSEŇ (BARVAMI SVĚT HÝŘÍ)

1.

Barvami svět hýří,
světlo už se šíří,
už naděje nám raší,
poslyšte píseň naší:

ref:

Lidi nebo zvířata, kampak bychom přišli,
když ublížíme někomu, kdo jinak než my
smýšlí?

Vzdejme Bohu chválu, čest,
za to, že jsme tady,
on ukazuje cestu cest,
jak můžem se mít rádi!

2.

Ať černý či bílý,
své spoj s námi síly.
Půjdem spolu za duhou,
za touhle či za druhou.

ref:

3.

Mráz i zima bude,
tohle vědí všude,
stačí jenom vstát a jít,
věci špatné změnit chtít.

ref.

modrá a červená královna a žlutý král stojí nad stolem s mapami a rokuji

Modrá královna: Jsem ráda, že jste přijali moje pozvání.

Červená královna: V této chvíli nic jiného ani nepřipadalo v úvahu.

Žlutý král: Dávná přísaha nás váže. Jeden z nás byl napaden, my ostatní musíme jednat.

Modrá královna: Naši zvědové hlásí, že se Waldar (král zeleného království) se svými lidmi vydal na sever, tedy směrem k našemu modrému království.

Červená královna: Pokud jsou mu pronásledovatelé v patách, přivede je sem. Musíme se na ně připravit.

Modrá královna: Pokud se jim nedokázal ubránit Zelený, nevím, jakou máme šanci my.

Žlutý král: Naše šance je v tom, že se spojíme.

Červená královna: Jednou už se to povedlo. Pokud budeme držet při sobě, tak bychom mohli jeho útok odrazit.

Modrá královna: Naše šance je v tom, že mu vyjdeme naproti a pokusíme se ho odrazit ještě v lesích. Zním mnoho roklí, které jsou zrádné a klikaté. V nich bychom mohli ten černý příval zastavit.

Zvěd modrý: Má paní!

Modrá královna: Ano? Mluv!

Zvěd, modrý: Má paní, král Waldar se svojí družinou se přiblížil k hranicím. Hlídky na skalách je zahlédli. Za několik hodin hranici překročí. Máme je nechat projít?

Modrá královna: Ano. Nechte je projít a sdělte mu, že je vítán a očekáván a že dávná přísaha stále platí. Ať mě to stojí trůn, ale zachovám se jako by to byl můj vlastní bratr, který je v nesnázích.

Zvěd, modrý: Rozkaz má paní!

Modrá královna: Zavolejte další kapitánky!

Zvěd modrý: Ano, paní!

Modrá královna: Odchod.

Červená královna: Jsme tedy domluveni. Á kapitán a kapitánky jsou zde. (*Vejde Zvěd modrý, modrý kapitán, Rudo – červená kapitánka a Heli – žlutá kapitánka*). Zde a zde rozmístíme naše nejsilnější oddíly. Po stranách rokle budou stát lučištníci a kopiníci. Každá volná ruka bude házet kamení a metat co jim přijde pod ruku. Nikdo z pronásledovatelů se nesmí dostat skrz. Je to jasné?

Heli žlutá, Rudo červená, Zvěd modrý: Jasně!

Žlutý král: Dotazy?

Heli žlutá: Pokud se pronásledovatelé přiblíží natolik, že vstoupí do rokle spolu se zelenými, máme se pokusit nechat projít pouze zelené?

Žlutý král: Samozřejmě!

Rudo, červený: To by mohlo vést k velkým ztrátám, můj pane.

Červená královna: Pokud Wergo něco chce tak moc, že si dovolí pronásledovat svůj cíl přímo do středu svých nepřátel, pak je naším cílem, uhlídat tuto věc za každou cenu!

Zvěd modrý: Rozkaz, paní!

4. PÍSEŇ (KDYŽ BOJUJEŠ ZA DOBROU VĚC)

1.

Když bojuješ za dobrou věc, Bůh je s tebou,
ať slunce pálí, ať tě ruce zebou,
ať v nohách máš už tisíc mil, mil,
i tak, i tak máš v sobě hodně sil.

ref:

Ó, nebesa, ó, nebesa, ó, nebesa,
musíme na to jít, musíme na to do lesa!

2.

Možná se nám podaří splnit úkol náš,
není barva jako barva, vždyť to znáš.
I když máme trochu jiný styl,
červený či modrý, máme stejný cíl.
ref.

3.

Strach tě může dusit, ale nesmíš se bát,
zmizet můžou věci, všechny co máš rád.
Zadarmo to není, nebude,
na tebe my nevěříme, osude. *2x ref.*

forbína s malými dětmi (všechny děti jsou barevně oblečené)

Timotej: Tak děti moje. Teď už je to v rukou Božích.

Lim: A co dědečku?

Timotej: Jak to všechno dopadne.

Mim: Dopadne to dobře dědečku, neboj se.

Timotej: Nakonec všechno dopadne dobře děti, ale někdy za to člověk zaplatí víc. Přivedl jsem vám starého Korába, aby si s vámi něco zahrál, já musím jít ještě něco zařídit.

Děti: Jééé! Obr Koráb. Ahoj Korábe! Zahraješ si s námi něco? Vymyslel jsi nějakou novou hru?

Koráb: Ahoj skřítki. Jste tak roztomile malí, je radost na vás pohledět. Zahrajem si třeba na Světlonoše, jo?

Kim: Jak se to hraje?

Koráb: Byl jednou jeden skřítek...

Rim: Kdo, kdo to byl, jak se jmenoval, známe ho?

Koráb: Byl to váš dědeček, když to chcete vědět. A ten kdysi pomohl lidem, aby nemuseli žít jen v černočerné temnotě. Přinesl lidem světlo, aby poznali, kam mají jít. Ta hra se hraje takhle: Světlonoš si vezme svíčku a zavře oči. Vy si stoupnete do řady a jeden z vás přijde a sfoukne ji a já musím poznat kdo to byl a do toho budete říkat:

Děti: Světlo svítí
kveté kvítí
slunce rosu vysouší
Tma se krátí
zlo se hatí
měsíc stíny pokouší

Timotej: Běžte se radši schovat. Vypadá to, že dnes nebude v lese úplně klidno.

zpoza opony je slyšet hlasy..., na scénu vyjde Waldar s královnou, zelenou

Královna, zelená: Už to dlouho nevydržím.

Král Waldar: Zvědové z modrého království říkali, že se musíme dostat za támhleto rokli. Už vidím skály, není to daleko.

Královna, zelená: Z mého pohledu je to dál, než na druhý konec světa.

Král Waldar: Vojáci!

přijdou vojáci (1., 2., 3. a 4. voják), za nimi kapitán

Král Waldar: Vojáci! Naším cílem číslo jedna je projít támhleto roklí dříve, než nás Wergo dostihne. Královně ubývá sil, musíte ji nést!

Kapitán: Vojáci! To je rozkaz! Tak pochodem vchod, raz, dva.

Královna, zelená: Ale opatrně, ať si nerozcuchám vlasy!

vojáci vezmou královnou a odejdou z jeviště po straně...

Wergo: Už je mám na dosah, ale jako kdyby mi něco svazovalo nohy! To určitě ten skřet! Ale já se svého cíle nevzdám! Služebníci moji vpřed! Směřují támhle do té rokle!

on a jeho služebníci rovněž odejdou stejnou cestou...

Žlutý král a Červená a Modrá královna přicházejí spolu se svými kapitánkami...

Zvěd, modrý: Hlídky hlásí, že zelení už vešli do rokle, ale jejich pronásledovatelé jsou těsně za nimi.

Modrá královna: Budou potřebovat každé kopí, aby se z toho dostali! Pojd'me, rychle!

Heli, žlutá: Jsme připraveni na obou koncích rokle. Jakmile to bude možné, pokusíme se je od sebe oddělit.

Žlutý král: Lučištníci čekají na můj povel.

Červená královna: Nesmí zasáhnout nikoho ze zelených!

Zvěd, modrý: Rozkaz!

přibíhá **Rudo, červený:** Nevím jak je to možné, ale královna má v náručí dítě. Musela porodit cestou!

Modrá královna: To je neuvěřitelné! Bůh chraň to maličké!

Červená královna: Musíme je ochránit za každou cenu! Honem!

odbíhají ze scény

za scénou je slyšet ryk a vřava. na scénu vejdou vojáci a nesou královnu, která má v náručí dítě zabalené do duhové zavinovačky... hned za nimi vběhne Wergo a tasí meč...

Wergo: Stát!

Vojáci se zastaví a tasí meče, vlastně nejdřív položí královnu a pak tasí meče, postaví se mezi Werga a královnu s děťátkem...

1. voják: Ve jménu krále, skloň svůj meč a ustup!

Wargo: Ve jménu krále zemři! (*postoupí k vojákům*)

2. voják: Pánové, bylo mi ctí s vámi sloužit.

4. voják: To se s náma jako loučíš?

3. voják: Co blbneš. Moc koukáš na divadlo.

1. voják: Nezapomeňte, co nám řekl Timotej.

na scénu přibíhají královny a král v čele se Zeleným.

Král Waldar: Wergo! Tvoji zlí druhové jsou pobytí. Vzdej se a tvůj život bude ušetřen.

Wergo: Nikdy. Uááá! Nikdy se nevzdám. Já jsem králem celého světa.

přichází Timotej

Timotej: Králem celého světa je někdo jiný. On je ten, proti kterému se snažíš celý život bojovat, ale kterého nemůžeš nikdy porazit. Podívej se sem. (*Ukáže na mimino*). Svět není černobílý. Není rozdíl, zda jsi červený nebo modrý, ale jaké máš srdce a jak smýšlíš o světě a ostatních lidech.

Wergo: Svět dokážu sjednotit jenom já, ne nějaký zakrslík a mimino!

Timotej: V tom se právě mýlíš.

Voják 1: Teď!

dva vojáci vyskočí a vrhnou se proti Wergovi a 1. voják mu strhne plášť. Wergo zařve, meč mu vypadne z ruky a klesne na kolena. přichází kapitán a ostatní... Waldar se vrhne ke královně a objímá ji(?)

Kapitán, zelený: Vojáci, konejte svoji povinnost!

Žlutý král: Myslím, že ji vykonali na výbornou. Odved'te ho, kapitáne.

Kapitán, zelený: J-Já. Ne-nemůže být ne-nebezpečný? (*evidentně se bojí*)

Timotej: Když člověk nemá svoji sílu a víru uloženou v srdci, ale v jiných věcech, o které může přijít, pak je snadné srazit ho na kolena. Už nikomu neublíží. Spadnul z něj temný závoj.

Kapitán, zelený: Tak jdeme, jdeme. (*už sebejistě*)

odvádí Werga ze scény

Červená královna: Podívejte se. To děťátko hraje všemi barvami. Zářící jako duha!

Žlutý král: Přišli jsme právě včas, abychom se poklonili budoucímu králi. Zde přijmi ode mne tento vzácný dar.

Modrá královna: I já se ti klaním. Ať přineseš mír mezi lidi a pokračuješ ve stopách svého otce. Přijmi i ode mne tento dar.

Červená královna: I já se připojuji. Zde předávám tento dar na znamení pokoje, který znovu přineslo tvé narození mezi čtyři království.

přicházejí děti s Korábem.

Koráb: To je ale drobeček.

Děti: Ten je hezky barevný. A to se narodil tady v lese?

Timotej: Buďte v pokoji dobří lidé. A ať je vám toto znamením, že velké věci mohou někdy vypadat menší než si je představujeme. Ať se nad vašimi životy klene duha jako znamení, které lidé nemůžou přebarvit na černo. Ani barvami, ani zbraněmi, ani lhostejností ani křížem, ani v Praze, ani v Betlémě, ani v hlubokém lese...

ZÁVĚREČNÁ PÍSEŇ (BŮH ŽEHNEJ VÁM)

ref:

/: Bůh žehnej vám,

dobří lidé,

Bůh žehnej vám,

naděje a láska přijde k nám. :/

1.

Čas je jen relativní,

tisíce let jsou jak hodina,

když myšlení je pozitivní

/: a Bůh s lidmi stále začíná. :/

ref.

Když zdá se, že jsme sami,

úzkost máme v srdci svém,

studený chlív plný slámy,

/: vzpomeňme si na Betlém. :/

ref:

Slabé může stát se silným,

co zdá se malé, vyrostě.

Boží plán je něčím jiný,

sláva jeho jménu,

sláva Bohu na výsostech.

ref:

závěrečný ref.:

/: Bůh žehnej vám, dobří lidé,

Bůh žehnej vám,

naděje a láska přišla k nám. :/

TEXTY PÍSNÍ

1. ŠÍŘÍ SE TEMNOTA

ref.: Šíří se temnota
a přestává být vidět,
černá je nicota,
v ní můžem všichni zmizet!

1. Celou zem přikryl závoj černý,
pojď se mnou, ty, kdo jsi mi věrný,
jdu změnit svět dle představ svých,
na černo obarvím i snih. **ref.**

2. Až slunce navždy jednou zajde
a tma si cestu světem najde,
já vládce budu pak vás všech,
dokud vám bude stačit dech. **ref.**

3. To dítě už se má narodit,
já za nos nenechám se vodit.
Nebudu v noci klidně spát,
než jeho krev nebudu sát. **ref.:**

ref. Šíří se temnota
a přestává být vidět,
černá je nicota,
to dítě musí zmizet!

---

2. NA SVĚT MUSÍ PŘIJÍT

1. Na svět musí
přijít život nový,
kůži husí
budou mít, až se to doví.
Hodně zkusí
příkoří a nejrůznějších ran.

ref: Světlo září, strach ve tváři
na oltáři, na oltáři
leží sám.

2. Zavládne klid,
tu zvěst všichni znají,
budem se mít
krásně jako někde v ráji.
Přestanem snít,
zase nám byl kus naděje dán. **ref.**

3. V tomhle místě
jak to všechno skončí,
není jisté.
Smutek, když se někdo loučí,
Srdce čisté,
prosíme tě, zachovávej nám. **ref.**

---

3. BARVAMI SVĚT HÝŘÍ

1. Barvami svět hýří,
světlo už se šíří,
už naděje nám raší,
poslyšte píseň naši:

ref: Lidi nebo zvířata, kampak
bychom přišli,
když ublížíme někomu, kdo jinak
než my smýšlí?
Vzdejme Bohu chválu, čest,
za to, že jsme tady,
on ukazuje cestu cest,
jak můžem se mít rádi!

2. Ať černý či bílý,
svě spoj s námi síly.
Půjdem spolu za duhou,
za touhle či za druhou. **ref:**
3. Mráz i zima bude,
tohle vědí všude,
stačí jenom vstát a jít,
věci špatné změnit chtít. **ref.**

---

4. KDYŽ BOJUJEŠ ZA DOBRU VĚC

1. Když bojuješ za dobrou věc,
Bůh je s tebou,
ať slunce pálí, ať tě ruce zebou,
ať v nohách máš už tisíc mil, mil,
i tak, i tak máš v sobě hodně sil.
ref: Ó, nebesa, ó, nebesa, ó, nebesa,
musíme na to jít, musíme na to do
lesa!

2. Možná se nám podaří
splnit úkol náš,
není barva jako barva, vždyť to znáš.
I když máme trochu jiný styl,
červený či modrý, máme stejný cíl.
ref.

3. Strach tě může dusit,
ale nesmíš se bát,
zmizet můžou věci,
všechny co máš rád.
Zadarmo to není, nebude,
na tebe my nevěříme, osude. **2x ref.**

ZÁVĚREČNÁ (BŮH ŽEHNEJ VÁM)

ref: /: Bůh žehnej vám,
dobří lidé,
Bůh žehnej vám,
naděje a láska přijde k nám. :/

1. Čas je jen relativní,
tisíce let jsou jak hodina,
když myšlení je pozitivní
/: a Bůh s lidmi stále začíná. :/ **ref.**

2. Když zdá se, že jsme sami,
úzkost máme v srdci svém,
studený chlív plný slámy,
/: vzpomeňme si na Betlém. :/ **ref:**

3. Slabé může stát se silným,
co zdá se malé, vyrostete.
Boží plán je něčím jiný,
sláva jeho jménu,
sláva Bohu na výsostech. **ref:**

závěrečný ref.:
/: Bůh žehnej vám, dobří lidé,
Bůh žehnej vám,
naděje a láska přišla k nám. :/